

Никой не ще каже че е новъ способъ
 Но, ще каже: вижъ магарешки подоеz!
 Требва да... Но воденчаръ-тъ го предвари:
 — Мы сми трума, но самси съмъ ахъмагари,
 Что-то слышали кой какво-то ми барбори,
 Я не прави-ж както мой умъ ми говори.

СВѢТЛАИВО-ТО ЧЫРВЕИЧВ.

Пятникъ вѣхъ ахъ въ чуждо място
 Преди, вчера, онзи деннъ,
 Слыхи ми сѧ видѣхъ нѣкто
 И останахъ изѣменъ.

Стигнахъ край една долинъ
 Вечеръ късно въ тьминъ
 И намыслихъ да починъ
 На зеленъ равнинъ.

Ночъ вѣкъ асна, и прекрасно
 Освѣтленъ съ мячинъ;